

Prelatovo pismo (15.svibnja 2020.)

Kako se mjere karantene u brojnim mjestima popuštaju, monsignor Fernando Ocáriz nas ohrabruje da negujemo svoj apostolski cilj i drugima prenosimo privlačnost činjenice da smo Kristovi učenici.

15.05.2020.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Za vrijeme prošlih tjedana izolacije u mnogim državama istaknuli su se

ljudsko ograničenje kao i ljudska veličina. Bili smo svjedoci, kao i milijuni ljudi po cijelom svijetu, kako je virus destabilizirao naš život. Možda smo naučili svjesnije cijeniti stvari koje smo uzeli zdravo za gotovo.

Nastavimo moliti posebno za one koji su preminuli i za njihove obitelji koje ih u mnogim slučajevima nisu mogle fizički pratiti u zadnjim trenucima. Također i mi smo proživjeli tu bol na vlastitom tijelu s tolikim vjernicima Djela koji su otišli u Nebesku kuću i koje preporučamo.

S druge strane smo vidjeli velikodušno predanje – u herojskim prilikama – tolikih ljudi koji su se skoro bez odmora smjenjivali u bolnicama, koji su čuvali druge u njihovim domovima i koji su duže bili na svojem dnevnom poslu kod kuće ili su obavljali rad koji je neophodan za društvo, čak i uz rizik

zaraze. Njihovim primjerom smo se sjetili ovih riječi koje je Isus upravio apostolima na Posljednjoj večeri: “A ja sam posred vas kao onaj koji posluhuje” (Lk 22, 27).

Okolnosti, toliko posebne, ovih dana izolacije potaknule su mnoge ljude da razmišljaju o smislu života i u ne malo slučajeva probudila se veća želja za Bogom. Možda se to dogodilo i nama. U isto vrijeme je nemogućnost primanja sakramenata – posebno Euharistije i Pokore – vjerojatno pridonijela tome da ih više cijenimo i želimo. U svakom slučaju pokušali smo više se obraćati Gospodinu i Njemu približiti druge. Bog je postao prisutan u mnogim okolinama i dao nam je snagu, isto kao i mnogim drugim ljudima, kako bismo pratili one koji su se našli sami ili su posebno patili.

U tom smislu, inicijativom mnogih ljudi, obrazovne aktivnosti koje

pruža Djelo mogle su se održavati – čak i u nekim slučajevima potencirati – uz pomoć tehnologije. Zahvaljujem Bogu za apostolsku revnost svojih kćeri i svojih sinova koji su primijenili svoju kreativnost i svoje vrijeme kako bi i dalje širili Kristovu vijest. Velik je bio interes i zahvalnost mnogih ljudi koji su mogli prisustvovati tim aktivnostima na način koji je prilagođen trenutnim okolnostima. Ovih dana smo mogli u novom opsegu vidjeti kako digitalna sredstva mogu biti također i u buduće velika pomoć za održavanje obrazovanja kada se pojave zapreke zbog udaljenosti, bolesti i drugo, i za ostvarenje mnogih drugih aktivnosti.

Naravno, čitavo ovo vrijeme nam je nedostajala fizička blizina mnogih ljudi. Potrebna distanca koju smo održavali moguće da je u svakom pojedincu obnovila želju za direktnim osobnim obraćanjem, kako u mnogostrukim izrazima prijateljstva,

tako i u obrazovnim sredstvima –
krugovima, obnovama,
razmatranjima, osobnim
razgovorima i satima naučnog
obrazovanja, koji će se malo po malo
opet odvijati na prisutan način.

Prije nekoliko tjedana, zadržavši se
na odnosu Isusa sa svojim učenicima,
Papa je podsjetio da se Crkva
izgrađuje preko „konkretne
familijarnosti“ (usp. Homilija,
17.4.2020.) koja se odražava u životu
onoga koji živi blizu Gospodina
pomoću sakramenata i blizu drugih
našom prisutnošću. Kao što sam vam
rekao prije nekoliko mjeseci, naše
kuće „moraju biti mjesto u kojima
mnogi ljudi susreću iskrenu ljubav i
gdje oni uče biti zaista prijatelji“
(Pastoralno pismo, 1.11.2019.). Stoga
razumijemo vrlo dobro Ivana i
Andriju kada pitaju Isusa: “Učitelju,
gdje živiš?” (Iv 1, 38). Bilo im je
potrebno njegovo društvo, bilo im je
potrebno da budu fizički uz Krista, a

ne samo da Ga poznaju preko onoga što su drugi mogli ispričati. Ta Isusova blizina dala je novu dubinu tom prijateljstvu po kojem su mogli predati svoj život i da budu apostoli. Sjećam se ovih riječi svetoga Josemaríje: „Isus zna kako biti pažljiv, kako reći ohrabrujuću riječ i odgovoriti na prijateljstvo prijateljstvom: Kako divni razgovori u kući u Betaniji, s Lazarom, s Martom, s Marijom!“ (Pismo 24.10.1965., br. 10).

Iako se po mnogim mjestima korak po korak vraća novi i relativni normalitet, još uvijek preostaje dobar dio puta. Molimo od Gospodina snagu kako bismo hrabro nosili ozbiljne poteškoće koje ovo vrijeme ostavlja u obiteljima, na radnom mjestu i u apostolskim inicijativama. Ne prekidajmo pratiti svojom molitvom i – kada to bude moguće – svojom pomoći bezbrojne ljude koji se u različitim državama još uvijek

nalaze u posebno dramatičnim situacijama.

U ovom mjesecu svibnju i pred globalnom situacijom čitavog svijeta utječimo se posebno i prije svega majčinskom posredništvu Svete Marije, Mater misericordiae.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac

Rim, 15. svibnja 2020.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-15-svibnja-2020/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-15-svibnja-2020/) (13.08.2025.)